27

ஸ்ரீ: Regd. No. M. 4456.

ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி

ஸம்ரக்ஷிணீ

ஸம்புடம் 5] [ஸஞ். 12.

சித்ரபானு மார்கழி

1942 டிஸம்பர்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
6 JAN 1943
MADRAS

போஷகர் வருஷ சந்தா ரூ. 5—0—0

ஜீவ... காதார் ரூ. 50—0—0

வருஷச் [மாதப் பத்திரிகை.] சந்தா 1-8-0

ஸம்பாதகர்—பரவஸ்து, ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

S. No......... சந்தா ரெ.........

Registrar of Books
Old Sanskrit College
Tirupati

N42·5·12.
210855

SAMRAKSHINI OFFICE, THILLAISTANAM, B.O.

விஷய அட்டவணை.

1 ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயம் [ஸ்ரீ A.V. கோபாலாசாரியர் [M.A. B.L. 215-237
2 அனுபந்தம்: ஸ்ரீதேசிகமணிசதகம் (தேவநாகரி) (சிருங்கட்டூர் S. N. ஸ்ரீ ராமதேசிக சிரோமணி) 5-6
3 எனது இன்பக்கனவு [ஸ்ரீ ராஜலக்ஷ்மி மாதவய்யங்கார்] 217-223
4 ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் [ராப்பர்] 2-3

ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்.

சென்ற ஸம்ரக்ஷிணி இதழில் நம் ஸம்ரக்ஷிணி ஸ்தானமான திலலஸ்தானத்தில் மேற்படி நாடகத்தை நடத்துவதாக எழுதியிருந்தோம். இப்பொழுது ஸர்வகலைகளுக்கும் தஞ்சமான தஞ்சை (தஞ்சாவூர்) யில் மணிக்கூண்டுக்கருகிலுள்ள ஸ்ரீஸுதர்சனஸபா ஹாலில் நிகழும் மார்கழித் திங்கள் 26ௗ (10—1—43) ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 7 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பெற்று நடைபெறுவதாகத் தஞ்சைமாநகரிலுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸபையார் திருவுளம்பற்றி அதற்காகிய முன் ப்ரயத்னங்கள் ஸர்வேச்வரன் கருணையை முன்னிட்டுத் தீவ்ரமாய் நடந்துவருகின்றன. ஸ்ரீமான், சென்னை மாஜி ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ். தேசிகதர்சனரத்னதீபம் V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி அத்யக்ஷபதவியை அங்கீகரித்திருக்கிறார். மேலும். மார்கழி 25ௗ (9—1—43) சனிக்கிழமை ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதய மஹோத்ஸவமும் அதன் அங்கமாக அந்நாடகத்தைப் பற்றிய. பண்டிதர்களின் உபந்யாஸங்களும் இந்த மஹநீயருடைய தலைமையிலேயே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸபையின் சார்பில் நடைபெறும். ஆஸ்திகர்களனைவரும் முதல் நாள் ஸபையிலும் மறு நாள் நாடகத்திலும் யதோசிதமாக அன்வயித்து நடத்தித்தர வேண்டுமென வேண்டுகிறோம். ஸம்பாதகர்

☞ நாடகாரம்பத்தில் S. T. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், N. ஆராவமுதாசாரியர் இவர்களால் சாஸ்த்ரீய பரதநாட்டியமும், நவீன நடனமும், தக்க பக்க பலங்களுடன் நடைபெறும் காரியாவரும் கண்டுகளிக்கத்தக்கதாகும். ஸ—ர்.

(நடிகர்கள் விபரம்: ராப்பர் 3ம் பக்கம் பார்க்க)

OFFICE OF THE REGISTRAR OF CO...
6 JAN 1943
MADRAS

கதிபிச்சன காமசாரஸக்தை:
உபஸஞ்ஜாத மதைருதக்ர ச்ருங்கை:
கஜயூதபதேரிவாக்ரபாஜ:
கதிரேதஸ்ய கஜைரிவாநுஜக்மே || 110

(ப-ரை) அக்ரபாஜ:-முன்னேயுள்ள, கஜயூதபதே:-யானைக்கூட்டத் தலைமையானையின், கதி-ஸஞ்சாரம்; காமசாரஸக்தை: இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பதில் ஆசைகொண்ட, உபஸஞ்ஜாதமதை:-மதம்பிடித்த, உதக்ரச்ருங்கை:-உயர நீண்ட கொம்புகளையுடைய, கஜைரிவ-யானைகளாலேபோல, காமசாரஸக்தை:- மூத்தோர் வார்த்தையை மதியாமலிஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளுகிற, உபஸஞ்ஜாதமதை:. கர்வம் பிடித்தவர்களும், உதக்ரச்ருங்கை:. ப்ரபுத்தனக் கொழுப்பேரிய, கதிபிச்சன- சிலரால், அக்ரபாஜ:- முன்சென்ற, ஏதஸ்ய- இச் சிசுபாலனுடைய, கதி:- வெளியிற் செல்லுதல் அநுஜக்மே- பின் தொடரப்பட்டது.

(தா-ம்) மாகத்தில் சிசுபாலன் திடீரென்று கோபித்து ஸபையை விட்டு ஊருக்குப் போய் ஒரு தூதனையனுப்பிச் சண்டைக்கு அழைத்ததாகக் காவ்ய கதை. இங்கே இந்திரப்ரஸ்தத்தில் உடனே வெளியில் யுத்தரங்கத்தில் சண்டை. சிசுபாலனே நேரில் யாதவரைச் சண்டைக்கழைத்துவிட்டு வெளிக் கிளம்புகையில், அவனைச் சேர்ந்த சிலர் காட்டில் தலையானையை மற்ற யானையைப் போல பின் சென்றார்கள். தலையானை எங்கே சென்றாலும் அங்கு செல்லும் மற்ற யானைகள் அது ஓர் குழியில் விழுந்தால் கூட விழும். அஜங்கள் போல கஜங்கள். இது விஷயத்தில் அஜகஜாந்தரம் இல்லை.

ஊய தாநநாஉேத்) வாணவாதீநு
ஸஉரஸூாநஉாவாமதஃ ஸமெஸெந்யஃ ।
ஹஸிரவ்ருதிரொயநீயவ்ருதிஃ
ஷிரஊாயீஶஊிவ ஷிஷம் ரஉரொய ॥ ௧௧௧ ॥

210855

அத தானனுமத்ய பாண்டவாதீன்
ஸமரஸ்தாநமுபாகத: ஸஸைந்ய: ।
ஹரிரப்ரதிரோதனீயவ்ருத்தி:
த்விரதாதீசமிவ த்விஷம் ருரோத ॥ 116 ॥

(ப-ரை) அத- பிறகு, தான்- அந்த, பாண்டவாதீன்- பாண்டவர் முதலியவர்களை, அநுமத்ய- யாகத்தை நடத்துவதற்கு அநுமதி கொடுத்து, அப்ரதிரோதனீயவ்ருத்தி: எதிர்த்துத் தகையமுடியாத, ஹரி:- க்ருஷ்ண (ஸிம்மம்) ன் ஸஸைந்ய:-ஸேனையோடு கூட, ஸமரஸ்தானம்- அமர்க்களத்தை,உபாகத:-அடைந்தவராய். த்விரதாதீசமிவ-தலைமை யானையைப்போலிருக்கிற, த்விஷம்-த்வேஷமே வடிவெடுத்த சத்ருவை, ருரோத எதிர்த்தார்.

(தா-யம்) 'க்ஷமயா ப்ருதிவீஸம:' பூமியைப் போன்ற பொறை. சண்டைக்கழைத்து எதிரி முன் சென்றபின் தான் பின் சென்றார். யாகத்திற்கு வந்தவன் சொல்லிக் கொள்ளாமல் கோபத்துடன் எழுந்துபோனான். கண்ணன் அநுமதியில்லாமல் பாண்டவர்கள் மேல் நடத்தமாட்டார்கள். 'க்ருஷ்ணநாதா ஹி பாண்டவா:' யாகம் மத்தியில் நின்றுபோகும். நான் இல்லாவிடினும் மேல் நடத்துங்களென்று அநுமதித்துச்சென்றார். 'ஹரி:' என்று பெருமாளுக்கும் ஸிம்ஹத்துக்கும் பெயர். 'த்விஷம்' அவன் ஸர்வகாலமும் க்ருஷ்ணனை தூஷிப்பவன். கண்ணனுக்கு த்வேஷமில்லை. 'ந மே த்வேஷ்யோ஽ஸ்தி ந ப்ரிய:' என்பது அவர் கீதை.

𑌰𑌥𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌤𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃
𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 ॥ ௱௰௨

ரதஹஸ்திதுரங்கபத்திரூபை:
யுயுஜாதே ப்ருதநே யதார்ஹமங்கை: ।

ஸ்திதிகர்மபிராபிமுக்யவத்பி:
யுதி பிம்பப்ரதிபிம்பவத் பவந்த்யௌ ॥ 112

(ப-ரை) ப்ருதனே- இரண்டு ஸேனைகளும், யதார்ஹம்- தக்கபடி, ஆபிமுக்யவத்பி:- எதிர்முகமாயும், ரதஹஸ்திதுரங்கபத்திரூபை:- தேர், யானை, குதிரை, காலாள், உருவமான, ஸ்திதிகர்மபி:- நிற்கும் ஸந்நிவேசமான, அங்கை:- வகுப்புகளால், யுதி-யுத்தத்தில், பிம்பப்ரதிபிம்பவத்-உருவம் எதிருருவம் போல, பவந்த்யௌ-இருப்பவைகளாய், யுயுஜாதே- நெருங்கின.

(தா-ம்) 'பத்தி: பத்திம்- அங்கேனாங்கம் ப்ரத்யநீகஸ்ய பேஜே' என்று மாக ச்லோகம் கவிநெஞ்சிலுளது இரு ஸேனைகளும் பிம்பப்ரதிபிம்பங்கள்போல ஏகரூபங்கள்.

𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌨𑍁𑌦𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 ।
𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌃
𑌯𑌦𑍁𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍈𑌰𑌿𑌹𑍇𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 ॥ ௱௰௩ ॥

கருடா இவ பந்நகாநுதக்ரான்
த்ருமஷண்டாநிவ மாருதா: ப்ரசண்டா: ।
அஹிதானபி நிக்னதோ நிஜக்நு:
யதுவீரா மதுவைரிஹேதிகல்பா: ॥ 113 ॥

(ப-ரை) மதுவைரிஹேதிகல்பா:- கிருஷ்ணனுடைய ஆயுதங்கள் போல, யதுவீரா:-யாதவவீரர்கள், அபிநிக்னத:- எதிர்த்து அடிக்கும், அஹிதான்- சத்ருக்களை, உதக்ரான்- தலை தூக்கி எதிர்த்த, பன்னகான்- பாம்புகளை, கருடா இவ- கருடபக்ஷிகளைப் போலவும், த்ருமஷண்டான்- மரக் கூட்டங்களை, ப்ரசண்டா: மாருதா: இவ-பெரும்புயற்காற்றுகள் போலவும், நிஜக்னு:- கொன்று தள்ளினார்கள்.

(தா-ம்) ராமராவண யுத்தத்திலும் கோரமென்று வர்ணிக்கப்போகிறார். அந்த யுத்தத்தில் நாகபாசங்களை கருடன் நாசம் செய்தது. வாயுபுத்ரரால் எதிரிகள் மாண்ட

ணர். கருடன் பாம்புகளைக் கொல்வதைப்போலவும், பெருங் காற்றுகள் மரங்களைத் தள்ளி வீழ்த்துவது போலவும் என்று உபமானங்கள். பெருமாளுடைய ஆயுதங்கள் போல தாங்க ளென்று யதுவீரர்கள் நினைப்பு. எல்லாம் பெருமாள் பலமே. நாம் ம்ருத்பிண்டம் போன்றவர் என்று எண்ணம். அல்லது ஒவ்வொருவரும் திருவாயுதங்கள்போல் பலிஷ்டர். 'அபிநிக் னதோ நிஜக்நு:' எதிர்த்து மேல் விழுந்தடிப்பவரைக் கொன்றனர். 'யதா ராஜா ததா ப்ரஜா:' தாங்கள் முன்பு அடிக்க மாட்டார்கள். கடைசி வரைப் பொருமை, 'பொருமா நீள் படை ஆழி சங்கம்' திருவாயுதங்கள் ஸ்வபாவம். பிம்பப்ரதி பிம்பம் போலென்று முன் ச்லோகம். பிம்பத்தின் செய்கைகள் முன்பு. பின்பு ப்ரதிபிம்பத்தில் காணப்படும். இங்கே முந்தி யடிப்பவர்கள் சிசுபாலபக்ஷிகள். பின்பு அடிப்பவர்கள் கிரு ஷ்ணபக்ஷிகள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ११४ ॥

ஸ்திதமப்ரதிமே ரதாங்கபாணிம்
கருடப்ரக்யகதாகதே ரதாக்ர்யே ।
பதநோத்யததாரகாநுஸாரீ
சலபோ வஹ்நிமிவாஸஸாத சைத்ய: ॥ 114 ॥

(ப-ரை) அப்ரதிமே- நிகரற்றதும், கருட ப்ரக்ய கதா கதே-கருடனைப் போன்ற போவதும் வருவதையுமுடைய, ரதாக்ர்யே- உயர்ந்த ரதத்தில், ஸ்திதம்-வீற்றிருந்த, ரதா ங்கபாணிம்- சக்ரபாணியை, சைத்ய:-சிசுபாலன், பதநோத் யததாரகாநுஸாரீ-விழப்போகும் நக்ஷத்ரத்தைப் போலவும், வஹ்நிம்-அக்னியை, சலப இவ-விளக்குவெட்டுப் பூச்சியைப் போலவும், ஆஸஸாத- நெருங்கினன்.

(தா-ம்) கிருஷ்ணரதத்தில் கருடத்வஜம். கருடனே ரதமாயிருக்கும் அவஸரமில்லை. ரதமும் கருடனைப்போல் சுற்றிச் சுழலும் கதியையுடையது. ரதாங்கபாணிம்-சக்ரம் கையிலிருப்பதால் வேண்டியபடி ரதத்தை நடத்தலாமென்று ரஸம். நெருப்பில் வெட்டுப் பூச்சி தானாக வந்து விழும். அக்னி அதனிடம் செல்லாது.

8/10855

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ११५ ॥

ஜ்வலதுஜ்ஜ்வலஹேதிப்ருந்தசாலீ
விபுலஸ்யந்தனஹேதிமத்யதீப்த: ।
ஸ்வயமேவ பபூவ சேதிராஜ:
ஸ்வவிபூதேரபிசார ஹவ்யவாஹ: ॥ 115 ॥

(ப-ரை) ஜ்வலதுஜ்வலஹேதிப்ருந்தசாலீ- ஜ்வலிக்கும் அழகிய ஆயுதங்களின் (ஜ்வாலைகளின்) கூட்டங்களால், விளங் கும், விபுல ஸ்யந்தனயாகமத்யதீப்த:- பெரிய ரதமாகிய யாக மேடையின் நடுவில் விளங்குகிற, சேதிராஜ: - சிசுபாலன், ஸ்வவிபூதே:-தன் பரிவாரங்களுக்கு, அபிசாரஹவ்யவாஹ:- சத்ருவைக் கொல்லும் யாகாக்னியாக, பபூவ- ஆனான்.

(தா-ம்) பெருமானை அக்னியென்றார் முன்சுலோகத் தில். இவனையுமோர் அக்னியென்றார் சத்ருக்களைக் கொல்ல அக்னியை வளர்த்து ஹோமஞ்செய்வர். இவன் ஸேனை இவனாலேயே மாளப்போவதால் இவனே அதற்கு அபிசா ராக்னியானான். ஹேதியென்று ஆயுதத்திற்கும் ஜ்வாலைக்கும் பெயர்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ११६ ॥

யதுபுங்கவஸூர்யஸன்னிதானே
  சிசுபால: ப்ரதிஸூர்யவத்ப்ரதீப்த:।
கிமதோ பவதீதி கின்னசித்தை:
  ஸகிபி: ஸ்வர்கிபிரப்யவைக்ஷ்யதைக: ॥ 116

(ப-ரை) யதுபுங்கவஸூர்யஸன்னிதானே - யாதவ ச்ரேஷ்டரான ஸூரியனுக்கருகில், சிசுபால:-சிசுபாலன், ப்ரதிஸூர்யவத்-எதிர்ஸூர்யன்போல, ப்ரதீப்த:-ஜ்வலித்த, ஏக:-ஒருவனே, அத:-இதன்மேல், கிம் பவதீதி-என்ன ஆகுமோவென்று, கின்னசித்தை:-மனம் நொந்தவர்களான, ஸகிபி:-தோழர்களாலும், ஸ்வர்கிபிரபி- தேவர்களாலும் அவைக்ஷ்த-பார்க்கப்பட்டான்.

(தா-ம்) ஸூர்யனுக்கெதிரே நானுமோர் ஸூர்யன் என்று சிசுபாலனெண்ணம். உண்மையில் அவன் ஓர் ஒளுன் என்கிற ப்ரதிஸூர்யன். அந்தப் பொருளுமுண்டு. ஸூர்யனை நோக்கிப் பழிப்பதுபோலத் தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும். கிருஷ்ணஸூர்யனுடைய அம்சம் ப்ரதி பிம்பம் தானென்றறிந்தவுடன் உள்ளே புகுந்து ஸாயுஜ்யம் பெறப்போகிறுன். தன்னுயிரென்று உண்மையை அறிந்தவுடனே பரம ப்ரேமத்துடன் ப்ரவேசிக்கப்போகிறுன். தேகத்தின் வீழ்ச்சி. ஆத்மாவின் வீழ்ச்சி. அவன் வாழ்வை அவன் தோழரும், தேவரும் பார்க்கப்போகிறுர்கள்.

𑌮𑌦𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌽𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋
  𑌯𑌦𑍁𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇𑌣 ।
𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑍀
  𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௧௭ ॥

மதலுப்ததியா ததாऽபியுக்தோ
  யதுஸிம்ஹ: சிசுபாலகுஞ்ஜரேண।
விஜஹார குஹாசயஸ்தரஸ்வீ
  நிகிலாரண்யக நிர்விகாதவ்ருத்தி: ॥ 117

(ப-ரை) மதலுப்ததியா-மதம்பிடித்ததினுல் மதியிழந்த, சிசுபாலகுஞ்ஜரேண-சிசுபாலனுகிற யானையினுல், ததா-அப்போது, அபியுக்த:-எதிர்க்கப்பட்ட, குஹாசய:-(ஹ்ருதய) குஹைகளில் வஸிக்கும், தரஸ்வீ-பலிஷ்டமான, யதுஸிம்ஹ:-யாதவசிங்கம், நிகிலாரண்யக நிர்விகாதவ்ருத்தி: - காடுகளில் (உபநிஷத்துக்களில்) தடையின்றி ஸஞ்சரிப்பதாய் (ஒரே தாத்பர்ய விஷயமாய்), விஜஹார-விளையாடினுர்.

(தா-ம்)வேதாரண்யகங்கள்-வேதக்காடுகள். அவைகளுக்கு அரசன் கிருஷ்ணஸிம்ஹம். கடோபநிஷத் நிர்குண விஷயம் என்பரே-அதில் குஹாசயம், என்று படித்துளது. ஹ்ருதய குஹையில் வஸிக்கும் அந்தர்யாமி ஸகுணப்ரஹ்மம். இங்கு வஸிப்பவர் யசோதை பாலனுன க்ருஷ்ண ஸிம்ஹமென்று கீதாபாஷ்யத்தில் வீர சைவரான அபிநவகுப்தாசாரியர் பணிப்பு. அவரும் வாஸுதேவன் ப்ரஹ்மமென்பதை ஒப்பினுரென்று தாத்பரிய சந்திரிகை. நிர்குண வித்யை என்பதே கிடையாது. தைத்திரீயோபநிஷத்திலும் 'நிஹிதம் குஹாயா'மென்று அந்தராத்மா விஷயம். 'நிகில' என்பதற்கு நிர்குணமென்று பிறர் பிதற்றும் எல்லா வித்யைகளிலும் குஹாசயமான க்ருஷ்ண ஸிம்ஹமே விஷயமென்கிறுர். கிலம் ஏகதேசம் எல்லாவாக்யங்களையும் சேர்த்துத் தாத்பர்யம் கொள்வது முறை. மதலுப்ததியா-ஆனை ஸிம்ஹத்தினருகே போகாது. மதத்தினுல் புத்தி நழுவிற்று. அபியுக்த:-பூஜ்யரென்றும் பொருள். புஷ்பங்களால் பூஜிக்கத்தக்கவரை சரங்களால் எதிர்ப்பரோ !

[illegible]
  [illegible] ।
[illegible]
  [illegible] ॥ ௧௧௮ ॥

மதுமர்தனகார்முகப்ரணாத:
ஸுமந:ச்ரோத்ரஸுதாரஸாயமாண: ।
த்ரிஜகத்பயசாந்திகப்ரயோகோ
ரணவேதப்ரணவோ பபூவ ரம்ய: ॥ 118

(ப-ரை) மதுமர்தனகார்முகப்ரணாத:-வேதங்களை அபஹரித்த மதுகைடபரைக் கொன்றவரின் வில்லோசை, ஸுமன:ச்ரோத்ரஸுதாரஸாயமாண - தேவர்களின் செவியில் அம்ருதம்போலவும், த்ரிஜகத்பயசாந்திகப்ரயோக:-மூவுலகில் பயத்தைப்போக்கும் சாந்திகர்மானுஷ்டானமாயும், ரணவேத ப்ரணவ:-தனுர்வேதாரம்பத்தில் ப்ரணவம்போலவும், ரம்ய:-அழகாக, பபூவ-இருந்தது.

(தா-ம்) பாரத யுத்தத் துடக்கத்தில் கீதோபதேசத்துக்குமுன் பாஞ்சஜன்யத்தை ஹ்ருஷீகேசர் முழங்கினர். சங்கம் ஓங்காரவடிவு. ஒலியும் ஓங்காரம்போன்றது. கதைக்கு ஓங்காரம் மங்களமாயிற்று. இங்கே சிசுபால மோக்ஷத்தின் காக்ஷி நடைபெறப்போகிறது. அதற்கு ஓங்கார மங்களம் (மதுமர்தன) செவியிலும் மனத்திலும் தேனைப்பிழியும் ஓங்கார ஒலி மதுவைக் கொன்றது வேதங்களை மீட்டு நம் செவிகளில் வேதாம்ருதத்தை வார்ப்பதற்காக. மர்தன என்பது அமுக்கிப் பிழிவதையும் சொல்லும். மதுமர்தனத்தால் வரும் செவிக்கினிய தேன் ரஸமொழியை அடுத்த ஸுமன:ச்ரோத்ர ஸுதாரஸபதம் காட்டுகிறது: ஓங்காரத்தைப்போன்ற சாந்தி மந்திரம் கிடையாது. கார்முகம் என்பது தனுஸ். (ப்ரணவோ தனு:) (கர்மணே ப்ரபவதி கார்முகம்) சாந்தி கர்மத்தைப் புரிவது. யுத்த வேதாரம்ப வொலி இது. ஓங்காரம் இல்லாமல் தனுர்வேதாரம்பம்கூடாது.

சலஸௌதாமினிஸோதரோऽத சைத்ய:
ஸுரஹஸ்தாயுதஸுந்தரஸ்வசாப: ।
ப்ரளயஸ்தனயித்னுபீமநாத:
சரவர்ஷேண முகுந்தமப்யவர்ஷத் ॥ ११९ ॥

அசிரத்யுதிபாஸுரோऽத சைத்ய:
புருஹூதாயுதசாருசித்ரசாப: ।
ப்ரளயஸ்தனயித்னுபீமநாத:
சரவர்ஷேண முகுந்தமப்யவர்ஷத் ॥ 119

(ப-ரை) அத-பிறகு, அசிரத்யுதிபாஸுர:-மின்னல் போல க்ஷணம் பிரகாசிப்பவனும், புருஹூதாயுதசாருசித்ர சாப:-இந்த்ர தனுஸ்ஸைப்போல அழகிய விசித்திரமான வில் உடையவனும், ப்ரளயஸ்தனயித்னுபீமநாத:-ப்ரளய மேகம் போல் பயங்கரநாதமுள்ளவனுமான, சைத்ய:-சிசுபாலன், சரவர்ஷேண- அம்புமழையால், முகுந்தம்-மோக்ஷமளிக்கும் முகுந்தன்பேரில், அப்யவர்ஷத்-சுற்றிலும் வர்ஷித்தான்.

(தா-ம்) புஷ்பவர்ஷத்துக்குப்பதிலாய் சரமழை. ப்ரளய மேகம்போல்சப்தம்; ப்ரளயம் இவனுக்கும், இவன் ஸம்ஸாரத்திற்கும். இவனுக்கு மோக்ஷரூபலயம் வரப்போகிறது. ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் லயிக்கத் தன்னை அம்பாக எரிந்து அங்கே லயிக்கவேணும் அதற்கும் ஸூசனம். அசிரத்யுதி க்ஷணஒளி. மின்னின்நிலை உளது இவன் ஆக்கை.

கதயா தத போஹ்ய பாணஜாலம்
ப்ரதிநிர்த்தூதஹிமப்ரபாகராப: ।
அஹிதம் விசிகைரஹந்முகுந்தோ
தரவேதேऽபி தரவ்யதாவிமுக்தம் ॥ ११० ॥

கதயா ததபோஹ்ய பாணஜாலம்
ப்ரதிநிர்த்தூதஹிமப்ரபாகராப: ।
அஹிதம் விசிகைரஹந்முகுந்தோ
தரவேதேऽபி தரவ்யதாவிமுக்தம் ॥ 120 ॥

(ப-ரை) தத்-அந்த, பாணஜாலம்-சரக்கூட்டத்தை, கதயா-கதையினால், அபோஹ்ய-தள்ளிவிட்டு, ப்ரதிநிர்த்தூத-ஹிம ப்ரபாகராப:- பனியைத்துரத்திய ஸூர்யனைப் போல விளங்கிக்கொண்டு, அதரவேதேऽபி- அதிகமாக துளைக்

கவனிப்பு:- முன்பக்கம் 119-வது ச்லோகத்தில் 'ஸுர' என்பதை 'ஹிர' என்று வாசிக்கவும்.

கையிலும், தரவ்யதாவிமுக்தம்-சிறிது பயமும், வ்யதையு மில்லாத, அஹிதம்-எதிரியை, விசிகை:-பாணங்களால், அஹந்-அடித்தார்.

(தா-ம்) பனியை ஸூர்யன் அகற்றுவதுபோல் கிருஷ்ணன் கதையால் அவன்சரஸமூஹத்தை விலக்கினார், சிசுபாலனை மூடியிருக்கும் அஹங்காரப்பனியை இந்த ஞான ஸூர்யன் தன் ஞானப்பிரபையால் விலக்கினார். 'சாம்யந்ந ஹங்க்ருதிமயீமவசோ ஹிமானீம் பாஸ்வானஸௌ பஜதி விஷ்ணுபதம் விவேக:' என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் விவேகபானுவின் ப்ரவேசவர்ணனம். இங்கே சிசுபால மோக்ஷண ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயாவஸரம் தரவ்யதாவிமுக்தம். பயமும் சோகமும் நீங்கி முக்தனானான். கதை மஹத் தத்வம். அதிலிருந்து உண்டான அஹங்காரம் அதில் மடிந்து லயிக்கிறதென்று ரஸம்.

𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾-
𑌦𑍍𑌦𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍇𑌰𑍍𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 ।
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀-
𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌥𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௱௨௧ ॥

முஷிதாம்பரமஸ்த்ரசஸ்த்ரப்ருந்தா
தநுஜாரேர்தமகோஷஜந்மந: ச ।
அதிராகவராவணம் ததாநீ-
மபவத் த்வைரதமாகுலேந்துஸூர்யம்॥121

(ப-ரை) தநுஜாரே:-அஸுர சத்ருவான கிருஷ்ணனுடையவும், தமகோஷஜன்ம: ச- தமகோஷ புத்ரனுடையவும், த்வைரதம்-யுத்தம், அஸ்த்ர சஸ்த்ரப்ருந்தா-அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்களின் பரப்பினால், முஷிதாம்பரம்-மூடப்பட்ட ஆகாசத்தை உடையதும், ஆகுலேந்துஸூர்யம்-பயங்கொண்ட சந்த்ர ஸூர்யனுடையதும், அதிராகவராவணம்-ராம ராவண யுத்தத்திலும் அதிகமாக, ததாநீம்-அப்போது, அபவத்- நடந்தது.

சென்னை 600 008

(தா-ம்) 'ககனம் ககனாகாரம்' 'ராம ராவணயோர்யுத்தம் ராம ராவணயோரிவ' என்றது மாறிவிட்டதென்கிறார். ராம ராவண யுத்தம் நிகரற்றதென்பது மாறி அதனிலும் மேலாயிற்று இச்சண்டை என்கிறார். ஆகாசம் ஆகாசம் போன்றதென்பது போய் ஆகாசத்தை அஸ்த்ராதிகளால் மூடிவிட்டதென்கிறார் முஷிதாம்பரமென்பதனால். இரண்டு யுத்தங்களிலும் யுத்தவீரர்களிவ்விருவரே.

𑌰𑌥𑌿𑌨𑍋𑌰𑌥 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑍀-
𑌦𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌰𑍍𑌕𑍈𑌃 ।
𑌅𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌪𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍈-
𑌰𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌾 ॥ ௱௨௨ ॥

ரதிநோரத வாதிநோரிவாஸீத்
யுதி சஸ்த்ராஸ்த்ரமயை: ப்ரமாணதர்க்கை: ।
அபரஸ்பரபாதிபி: ப்ரபூதை-
ரவதாநேந பரஸ்பரம் ஜிகீஷா ॥ 122 ॥

(ப-ரை) அத-பிறகு, யுதி-யுத்தத்தில், ரதிநோ:-இரண்டு ரதிகர்களுக்கும், வாதிநோரிவ-வாதப்போர் செய்யுமிருவருக்குப் போலே, சஸ்த்ராஸ்த்ரமயை:- அஸ்த்ர சஸ்த்ரமாகிற, அபரஸ்பரபாதிபி:- ஓயாமல் விழுகிற, ப்ரபூதை:-அதிகங்களான, ப்ரமாணதர்க்கை:-மூலப்ரமாணங்களாலும் யுக்திகளாலும், பரஸ்பரம்-ஒருவரை ஒருவர், அவதாநேந-ஜாக்ரதையோடு, ஜிகீஷா-ஜயிக்க ஆசை, ஆஸீத்-இருந்தது.

(தா-ம்) வாதச்சண்டையில் யுத்தத்தில்போல் ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க ஆசை அதிகம். ப்ரமாண தர்க்கங்கள் அங்கே அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்கள். 'இஷுவர்ஷமநேகமேகவீரஸ்ததரிப்ரச்யுதமச்யுத: ப்ருஷத்கை: । அத வாதிக்ருதம் ப்ரமாணமன்யை: ப்ரதிவாதீவ நிராகரோத் ப்ரமாணை:॥' என்கிற மாக ச்லோகம் இங்கே நினைக்கப்படுகிறது, ஒருவருக்கொருவர்மேல் விழாத

அஸ்த்ரங்களால் ஒருவரை ஜயிக்கவேணுமென்ற ஆசையென்று விரோதாபாஸம்.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌰𑌣𑌯𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌜𑌕𑍌
𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍌 ।
𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌰𑌸𑌾𑌨𑌤𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂
𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌹𑍂𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 ॥ ௧௨௩ ॥

ப்ரதிதௌ ரணயக்ஞயாயஜூகௌ
தநுராம்நாயஸதாஹிதப்ரயோகௌ ।
ததநந்யரஸாநதோஷயேதாம்
நரதேவாநுபஹூதஸன்னிதாத்ருன் ॥123

(ப-ரை) தநுராம்நாயஸமாஹிதப்ரயோகௌ- வில்வேதத்திலுள்ள முறைப்படி கவனத்துடன் யுத்த ப்ரயோகமநுஷ்டிப்பவர்களும், ரணயக்ஞயாயஜூகௌ- யுத்தயாகத்தில் யஜமானர்களும், ப்ரதிதௌ- ப்ரஸித்தர்களுமான, அவ்விருவரும், உபஹூதஸன்னிதாத்ருன்- யுத்தம் பார்க்கவென்றழைக்கப்பட்டவரும், அங்கே வந்தவரும், ததநந்யரஸான்-அதிலேயே ரஸிப்பவருமான, நரதேவான்-அரசர்களை, (மநுஷ்யதேவர்களை) அதோஷயேதாம்- ஸந்தோஷப்படுத்தினர்.

(தா-ம்) ராஜஸூயமண்டபத்தில் அந்தயக்ஞம். அதனருகே யுத்தரங்கத்தில் இந்த யுத்தயக்ஞம். வேதவிதிப்படி யக்ஞத்தை யஜமானர்கள் கவனித்து நடத்துவதுபோல இவ்விருவரும் வில்வேதவிதி தப்பாமல் கவனித்து யுத்தம் செய்கிறார்கள். அங்கு தேவர்களைப் பூஜிப்பது. இங்கே நரதேவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள். அங்கு கூப்பிட்டுவந்த தேவர்கள் ஹவிஸ்ஸை அருந்தி ரஸிப்பார்கள். இங்கு கூப்பிட்டு வந்தவர் பார்த்து ரஸிக்கிறார்கள்.

𑌯𑌦𑍁𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃
𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌧𑌾𑌮𑌾 ।
𑌗𑌣𑌨𑌾 𑌨 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇
𑌹𑌤𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௧௨௪ ॥

யதுஸூர்யமவாப்ய சைத்யசந்த்ர:
சநகைர்யத்ர பபூவ மந்ததாமா ।
கணநா ந பபூவ க்ருஷ்ணபக்ஷே
ஹதபக்நாதிவிகல்பிதே(அ)பி தஸ்மின் ॥ 124 ॥

(ப-ரை) சைத்யசந்த்ர:- சிசுபாலசந்த்ரன், யதுஸூர்யம்-க்ருஷ்ணஸூர்யனை, அவாப்ய-அடைந்து, யத்ர-எப்பொழுது, சநகை:- மெள்ளமெள்ள, மந்ததாமா- ஒளி மழுங்கினவனாக, பபூவ- ஆனானோ, தஸ்மின்- அந்த, க்ருஷ்ணபக்ஷே-க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில், (க்ருஷ்ணன் கக்ஷியில்) ஹதபக்நாதிவிகல்பிதே- பெருக்கல் வகுத்தல் முதலிய கணக்குகள் போட்டுப் பார்த்தும், மடிந்தவர், கால் கை ஒடிந்தவர்கள் உண்டோ என்று பார்க்கையில், கணநா-எண்ணிக்கையே, ந பபூவ-ஏற்படவில்லை.

(தா-ம்) பௌர்ணமியில் சந்திரனும் ஸூர்யனும் மிக்க தூரத்திலுளர். அதன் பிறகு க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் சந்த்ரன் ஸூர்யனை நெருங்குகிறார். நெருங்க ஒளி குறையும். அமாவாஸ்யையில் ரொம்பவும் நெருங்கினதும் ஒளியே போய்விடும். க்ருஷ்ணபக்ஷமென்பதற்கு இரண்டு பொருள்கள். சிசுபாலசந்த்ரன் க்ருஷ்ணஸூர்யனைக் கிட்டக்கிட்ட ஒளி குறைந்துகொண்டே வந்து கடைசியில் ஒளியையே இழந்தான். க்ருஷ்ணன் கக்ஷியில் யார் மாண்டார், யார் நொண்டி முடமானார் என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது ஒருவருக்கும் அந்தக் கஷ்டம் ஏற்படாததால் ஒரு எண்ணிக்கை கூட ஏற்படவில்லை. மற்றொரு க்ருஷ்ணபக்ஷம் என்கிற பொருளில் விரோதம் வருகிறது. க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் வகுத்தல் பெருக்கல்களால் திதிகள் ஏற்படும். சந்த்ரனுடைய ஒளி ஸூரியன் ஒளியின் ப்ரதிபிம்பம். சிசுபாலனுடைய ஒளி க்ருஷ்ணனொளியின் ப்ரதிபிம்பம்போன்றது.

𑌰𑌭𑌸𑌪𑍍𑌰𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃
𑌰𑌣𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌮𑌾𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௨௫ ॥

ரபஸப்ரமநேந ஹேதிராஜ:
ரண நீராஜநமாசசார செளரே: ।

தமமம்ஸத ஸைனிகாஸ்ததாநீம்
த்விஷதுத்பாதமலாதசக்ரரூபம் ॥ 125 ॥

(ப-ரை) ஹேதிராஜ:- ஆயுதங்களுக்கு அரசனான ஸ்ரீ சக்ரத்தாழ்வான், ரபஸப்ரமணேந- வேகமாகச் சுழலுவதால் சௌரே:- க்ருஷ்ணனுக்கு, ரணநீராஜனம்- யுத்த மங்களாரத்தியை, ஆசசார- செய்தார். ததாநீம்- அப்பொழுது, தம்- அவரை, ஸைனிகா:- படைகள், அலாதசக்ரரூபம்-சுழலும் கொள்ளிக்கட்டைகள் போல், த்விஷதுத்பாதம்- எதிரிக்கபசகுனமாக, அமமம்ஸத- எண்ணினர்கள்.

(தா-ம்) கண்ணன் முன்பு சக்ரராஜன் ஜ்வாலைகளோடு சுழலும்போது யுத்தத்தில் கண்ணனுக்கு த்ருஷ்டிபரிஹாரத்திற்காக மங்களாரத்தி வழித்தது போலாயிற்று. சக்ரராஜன் ஜீவனின் மோக்ஷஸங்கல்பதத்வம். சிசுபாலன் ஆத்மாவை பகவானிடம் சேர்ப்பது பெரும் ஸுகம். இந்த ரஹஸ்யத்தை படர்கள் அறிவரோ ? சிசுபாலனுக்கு அபசகுனமான கொள்ளிக்கட்டை சுற்றுவதாக நினைத்தனர்.

ஸுக்ருதேந புரா க்ருதேந சைத்ய:
ப்ரதிபன்னப்ரக்ருதி: ப்ரசாந்தவைர: ।
க்ஷணமத்புதக்ருஷ்ணரூபதர்சீ
சிதிலாக்ருஷ்டசிலீமுகோ(அ)வதஸ்தே ॥

ஸுக்ருதேந புரா க்ருதேந சைத்ய:
ப்ரதிபன்னப்ரக்ருதி: ப்ரசாந்தவைர: ।
க்ஷணமத்புதக்ருஷ்ணரூபதர்சீ
சிதிலாக்ருஷ்டசிலீமுகோ(அ)வதஸ்தே ॥126

(ப-ரை) சைத்ய:- சிசுபாலன், புரா க்ருதேந- முன் செய்த, ஸுக்ருதேந-நல்வினையால், ப்ரதிபந்நப்ரக்ருதி:-தன் நிஜ ஸ்வபாவத்தை யடைந்தவனாய், ப்ரசாந்தவைர:- வைரம் ஒழிந்தவனாய், அத்புதக்ருஷ்ணரூபதர்சீ- ஆச்சர்யமான கண்ணன் திருமேனியை ஸேவித்து, க்ஷணம்- க்ஷணகாலம், சிதிலாக்ருஷ்டசிலீமுக:- தளர்ந்த இழுக்கப்பட்டபாணத்தையுடையவனாக, அவதஸ்தே- நின்றான்.

(தா-ம்) சிசுபாலனுக்குத்தன் அடிமை ஸ்பாவம் நினைவு வந்தது. பகவத்ஸங்கல்பரூபனான ஸுதர்சனர் கிளம்பிய தத்க்ஷணமே இவன் குதர்சனம் ஒழிந்து ஸுதர்சனம் ஸித்தி

த்தது. பகவானுடைய அத்புதரூபத்தை ஸேவிக்கப்பெற்றான். ஆநந்தமூர்ச்சிதமாகி மனம் அதனுள் லயித்தது. அம்பு தொடுத்ததில் கவனம் குலைந்தது. இவன் க்ருஷ்ணரூபத்தால் இழுக்கப்பட்டவன் பாணத்தை எப்படி இழுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும் என்று ரஸம்.

ஸமயோதயஸம்ப்ருதப்ரஸாத-
ஸ்த்ரிகுணக்ரந்திசிகித்ஸக: ச்ரிதாநாம் ।
விலுலாவ ஸுதர்சனேந க்ருஷ்ண:
சிசுபாலஸ்ய சிர: கிரீடஜுஷ்டம் ॥ ௧௨௭ ॥

ஸமயோதயஸம்ப்ருதப்ரஸாத-
ஸ்த்ரிகுணக்ரந்திசிகித்ஸக: ச்ரிதாநாம் ।
விலுலாவ ஸுதர்சனேந க்ருஷ்ண:
சிசுபாலஸ்ய சிர: கிரீடஜுஷ்டம் ॥ 127 ॥

(ப-ரை) ஸமயோதய... ...ப்ரஸாத:- மோக்ஷஸமயமுதித்ததால் நிறைந்த க்ருபையுள்ளவரும், ச்ரிதானாம்- தம்மையடைந்தவர்களுக்கு, த்ரிகுணக்ரந்திசிகித்ஸக:- முக்குண முடிப்பான சரீரத்தை அறுத்து ஆத்மாவை அரோகனாகச் செய்யும் ரணவைத்யரான, க்ருஷ்ண:- கண்ணன், சிசுபாலஸ்ய- சிசுபாலனுடைய, கிரீடஜுஷ்டம்- மகுடம் சூடிய சிர:- தலையை, ஸுதர்சனேன- சக்ரத்தால், விலுலாவ- அறுத்தார்.

(தா-ம்) விஷப்பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டும் கண்ணனையே நினைத்திருந்த ப்ரஹ்லாதன் சரீரத்தை யறியாததுபோல் சிசுபாலனும் கண்ணன் அத்புதரூபத்தை ஸேவித்து மெய்மறந்தபொழுது மயக்கம் கொடுத்துப் புண்ணை அறுத்தெரியும் வைத்யன்போல சக்ரமென்னும் கத்தியினால்சிசுபாலனுடைய முக்குணமுடிப்பான சரீரத்தை அறுத்துத்தலைவேறாகச் செய்து அவ்வாத்மாவுக்கு ஸுகத்தையளித்தான். கண்ணனெனும் வைத்யன் 'புண்ணை மறைய வரிந்தென்னைப் போர வைத்தாய் புறமே' கிரீடஜுஷ்டம் புண்ணுக்குக் கிரீடம் வைப்பரோ? தாஸஸ்வரூபத்திற்கு கிரீடம் பொருந்துமோ?

ஸஹ ஹ்ருத்யமணை: ஸதீர்த்யவர்கை-
ர்நிஹதே சேதிபதௌ நிவ்ருத்தவைர: ।

𑌅𑌭𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃
𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌮𑍍 ॥ ௱௨௮ ॥

ஸஹ ப்ருத்யகணை: ஸமித்ரவர்கே
நிஹதே சேதிபதௌ நிவ்ருத்தகேதா: ।
அபிதுஷ்டுவுராதரேண தேவா:
நரதேவாச்ச தமீட்யமாதிதேவம் ॥ 128 ॥

(ப-ரை) ப்ருத்யகணை: ஸஹ-சிப்பாய்க்கூட்டங்களுடன் ஸமித்ரவர்கே-தோழக்கூட்டங்களோடு கூடின, சேதிபதௌ-சிசுபாலன், நிஹதே-வீழ்த்தப்பட்டபோது, தேவா:-தேவர்களும், நரதேவா: ச- அரசர்களும், நிவ்ருத்தகேதா:-துயரம் தீர்ந்தவர்களாய், ஈட்யம்- துதிக்கத்தகுந்த, தம் ஆதிதேவம் அம்முதற்கடவுளை, ஆதரேண- அன்புடன், அபிதுஷ்டுவு:- நன்கு துதித்தார்கள்.

(தா-ம்) 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்' நல்லவர்களை ரக்ஷிப்பதற்கும், தீயவர்களைத் தீர்ப்பதற்கும் அவதாரம். இங்கே சிசுபாலனுடைய ஆத்மாவின் பரிபாலனமும் பாபம் செய்த அவன் சரீரவிநாசமும் உண்டு. தேவரும் நரதேவரும் ஆதிதேவரைத் துதித்தார்கள். 'நௌமி ஈட்ய' என்பது ப்ரஹ்மஸ்துதியின் துடக்கம்.

𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௱௨௮॥

ஹரிணா நிதநம் ததீக்ஷணஞ்ச
ப்ரயதாமப்ரதிபோதஸம்ப்ரயுக்தம் ।
ஜகதத்புததிவ்யபோகஹேது:
ப்ரதிபோதே து துரத்யயா விமுக்தி: ॥ 128

(ப-ரை) ப்ரயதாம்- இறப்பவருக்கு, ஹரிணா- பகவானால் நிதனம்- மரணமும், ததீக்ஷணம் ச- அவர் ஸேவையும், (அவர் கடாக்ஷமும்) அப்ரதி ... யுக்தம்- ஞானத்தோடு சேராவிடினும் (அதை அறியாதிருந்தாலும்), ஜகத ... ஹேது:- உலகத்தில் ஆச்சர்ய திவ்யபோகங்களுக்குக் காரணமாகும், ப்ரதிபோதே து- அறிந்தாலோ, விமுக்தி:-மோக்ஷம், துரத்யயா- விட முடியாதது.

(தா-ம்) பகவானால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுபவர்கள் அவர் திருக்கையால் வதமடையும்போது பகவத்தர்சனத்தையும் பெறுகிறார்கள். 'அந்தகாலே து' என்ற கீதாச்லோகத்தில் கூறிய மோக்ஷம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பகவானென்கிற க்ஞானமும் பக்தியுமிருந்தால்தான் மோக்ஷம் கிடைக்கும். சிசுபாலனுக்கு இதெல்லாம் பூர்வஸுக்ருதத்தால் மரணத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டுவிட்டது. இது இல்லாதவருக்கு மோக்ஷமில்லாவிடினும் உயர்ந்தஸ்வர்க்காதிலோகம் கிடைத்தது. 'மம மாயா துரத்யயா' என்ற துரத்யயமாயை ப்ரபத்தியினால் தாண்டப்படும். இங்கு முக்தி துரத்யயை என்று ரஸம். முக்தியைத் தப்பமுடியாது. 'விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்.'

𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗-
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌅𑌨𑌘𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂
𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌃 ॥ ௱௩௰ ॥

ஸஹஸா ஹரிசக்ரஸம்ப்ரயோக
க்ஷணஸம்ப்ராப்தவிபாகயா நியத்யா ।
அநகஸ்திதிமந்திமாமவஸ்தாம்
ஸ ததா ஸம்யமிநாமவாப சைத்ய: ॥ 130 ॥

(ப-ரை) ஸ சைத்ய:- அச்சிசுபாலன், ஹரி...விபாகயா- ஹரியின் சக்ரஸம்பந்தம் கிடைத்த க்ஷணத்திலே பலித்ததான, நியதயா- பகவத்ஸங்கல்பமென்னும் விதியினாலே, ததா-அப்பொழுது, ஸஹஸா-உடனே, ஸம்யமினும்- யோகிகளுடைய, அந்திமாம்- கடைசியான, அநகஸ்திதிம்-மாசற்ற நிலையுள்ள, அவஸ்தாம்- தசையை, அவாப- அடைந்தான்.

(தா-ம்) சக்ரம் பகவத்ஸங்கல்பரூபமென்றும், கருடன் ஜீவனை விடுவிப்பதில் பகவானுடைய ஸந்நாஹம் (பரபரப்பு) என்கிற தத்வமென்றும், ஆகமங்களில் ப்ரஸித்தமென்று ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயம். ஸமந்வயாதிகரணத்தில் இவர்கள் சேர்த்தி குசலவஸமாதி அதாவது பெருமாள் குசலவரோடு சேர்ந்ததென்று ஸ்ரீச்ருதப்காசிகை. புராதன அந்தரங்க த்வாரபாலரான ஜயவிஜயரோடு திரும்பிக்கூடும் ஸமயம் 'ஜய விஜயீ பவ' என்று கொண்டாடும்படி இருந்தது. சிசுபால

னுக்கு ஸம்ஸாரஜயம். இழந்த பேரின்பமிராசு ஊழியத்தைப் பெற்ற ஸந்தோஷம். க்ஷணமென்பது மிக்க ரஸம். ஸாதனம் ஸம்ப்ராப்தி இரண்டும் ஒரே க்ஷணம். சிசுபாலனுக்கு அந்த்யக்ஷணத்தில்தான் பழைய நினைவு வந்து அநுதாபத்துடன் அடிமை ரஸத்தில் அமிழ்ந்தான். ஒரே க்ஷணத்தில் பலமென்று வ்யஞ்ஜனம். சிசுபாலன் இப்பொழுது ஆர்த்தன். உடனே பலம்.

𑌰𑌭𑌸𑍇𑌨 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍂𑌨𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍
𑌵𑌪𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑍁𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌪𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂
𑌯𑌦𑍁𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑍇𑌜𑌃 ॥ ௧௩௧ ॥

ரபஸேந ரதாங்கலூநகண்டாத்
வபுஷ: சேதிபதேருதீயமாநம் ।
தபநாயுதஸந்நிப ப்ராகாசம்
யதுவீரஸ்ய தநும் விவேச தேஜ: ॥ 131 ॥

(ப-ரை) ரபஸேந- வேகமாக, ரதாங்கலூநகண்டாத்- சக்ரத்தாலறுக்கப்பட்ட கழுத்தையுடைய, சேதிபதேர் வபுஷ: - சிசுபாலனுடலிலிருந்து, உதீயமாநம்- கிளம்பிய, தேஜ:-ஆத்ம ஜ்யோதிஸ், தபநாயுதஸந்நிப ப்ரகாசம்- பதினாயிரம் ஸூர்யர்களுக்குச்சரியான ஒளியுள்ளதாய்க்கொண்டு, யதுவீரஸ்ய தநும்-கண்ணனுடைய திருமேனியில், விவேச- நுழைந்தது.

(தா-ம்) ஸ்ரீகீதையில் கண்ணன் திருமேனியின் தேஜஸ் ஆயிரம் ஸூர்யனுதித்தால் போலிருந்ததென்றார். இங்கே சிசுபாலனுடைய ஆத்மஜ்யோதிஸ் பதினாயிரம் ஸூர்யப்ரகாசமென்கிறார். 'ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப' ப்ரவேசமென்பது கடைசி மோக்ஷப்படி. 'விவேச' என்பதால் க்ஷிப்ரவேசம் காட்டப்படுகிறது. எல்லோரும் பார்த்து ஆச்சர்யப்பட்டதை அடுத்த ச்லோகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். ஜீவஜ்யோதிஸ் ஸுதர்சனரூபமான பரமாத்மஸங்கல்பத்தால் அழைக்கப்பட்டு காராக்ருஹமான உடலிலிருந்து பரமாத்மாவிற்குள் புகுந்து ஸ்வரூபஆவிர்பாவம் பெறுவது ஸர்வலோகஸாக்ஷிகமாக விளக்கப்பட்டது. 'ச்ரிய:பதி:' என்றுதொடங்கிய மாககாவ்யம் 'ச்ரியா ஜுஷ்டம்' என்று முத்தியடைந்த சிசுபால

ஆத்மஜ்யோதிஸ்ஸைக் கடைசி ச்லோகத்தில் வர்ணித்தது. தாயாரான லக்ஷ்மியின் இருப்பிடமான திருமார்பில் சேர்ந்தான். தந்தை தாய்களின் ஸம்பந்தம் பெற்றான். உதீயமாநம் என்பதால் சந்த்ர ஸூர்யர்களைப்போல உதயமாச்சுதென்கிறார். ரபஸேந ரணவைத்யருடைய சஸ்த்ர ப்ரயோகம் அதிவேகமாய் நடக்கவேணும். இந்த ஸுதர்சனனென்னும் வைத்யருடைய கத்தி ஒரு க்ஷணத்தில் வேலை செய்தது. ரதாங்கலூநகண்டாத்- ரம்பம் போன்ற ஸுதர்சனரால் கண்டமென்னும் புண்ணை அறுத்தெரியும் வைத்யம். தேகச் சிறையிலிருந்து ஜீவாத்மாவை வெளிப்படுத்தி உயிரான பரமாத்மாவோடு ஒட்டச் செய்து நித்யாநந்தனாகச் செய்யும் வேலை. 'ரதாங்கம்' பகவானுடைய மோக்ஷமனோரதத்திற்குச் சக்ரம் அங்கமாகும்.

𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌃
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌶𑍈-
𑌰𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌨 𑌲𑍇𑌭𑍇 ॥ ௧௩௨ ॥

அவலோக்ய ததத்புதம் மஹீய:
க்ஷிதிபாலைரமரை: ஸலோகபாலை: ।
முநிபி: ச முஹு: க்ருதாவமர்சை-
ரிதமித்தம் த்விதி நிச்சயோ ந லேபே ॥132॥

(பரை) மஹீய: - மிகப் பெரிய, ததத்புதம்-அவ்வாச்சர்யத்தை, அவலோக்ய- பார்த்து, க்ஷிதிபாலை: - அரசர்களாலும், ஸலோகபாலை:- திக்பாலர்களோடு கூடிய, அமரை:- தேவர்களாலும், முநிபி: ச- முனிவராலும், முஹு: - அடிக்கடி, க்ருதாவமர்சை: - ஆலோசித்துப் பார்த்தவர்களால், இதமித்தமிதி- இது இப்படி என்று, நிச்சய: - தீர்மானம், ந லேபே- அடையப்படவில்லை.

(தா-ம்) க்ருஷ்ணவதாரமே அத்புதமென்று சுகர் பாடினார். 'ததத்புதம்' என்று அதனினும் அத்புதம் இது. சிசுபாலன் ஸர்வகாலமும் க்ருஷ்ணனை த்வேஷித்துத் தூஷிப்பவன். 'ஆவ்ருத்திரஸக்ருத்' என்பது அவன் விஷயத்தில் த்வேஷக்ஞானத்தின் ஆவ்ருத்தியாயிற்று. அவனுக்கு எப்படி பகவத்ஸாயுஜ்யம்கூடும். மோக்ஷமடைய அர்ச்சிராதிகதி வேண்

டுமே. இது என்ன புது மோக்ஷகதி. ஆமரணம் த்யானித்துத்
தானே மோக்ஷம் பெறவேண்டும். 'ப்ரதிபவபராத்துர்மு
க்தஸாயுஜ்யதோ பூ:' என்று ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஆச்சர்யப்பட்
டார். மூன்று ஜன்மங்களில் குற்றங்கள் செய்தவன். எல்
லாம் மறந்தது போலாச்சுதே. 'ப்ரதிபந்ந ப்ரக்ருதி: ப்ரசா
ந்தவைர:' என்று 126-வது ச்லோகத்தில் இவன் ஸ்வரூபம்
தெளிந்து க்ருஷ்ணனிடத்தில் அதிக ப்ரீதியோடு சேர்ந்தான்.
அர்ச்சிராதிமார்க்கம் தவிர வேறு கதிகளும் உண்டென்று
ஸ்ரீஸாராவளியில் 'சைத்யாதீனும் அயோத்யாஸ்திரசராஜது
ஷாம் புண்டரீகாதிகானும்' என்று காட்டப்பட்டது முடி
வில் 'சிதப்ருது மதிபி: சிந்தநீயம் யதார்ஹம்' என்று கூறப்
பட்டது. கூர்மதிகளான மஹான்கள் தக்கபடி தாங்களே
சிந்திக்கவேணும் சில ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கு வேறு கதிக
ளும் புராணபாஞ்சராத்ர ப்ரஸித்தம். ஒரு ப்ரமாணத்தையும்
தள்ளக்கூடாது.

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌵𑍀𑌰𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍁𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌗𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 ॥ ௱௩௩

இதி ஸம்ப்ருதவீரஸப்ததந்து:
க்ருதிநா தர்மபுவா க்ருதாநுயாத்ர: ।
விநிவர்த்ய தமக்ரஜாநுவர்த்தீ
பரமேச: ஸ்வபுரீம் புந: ப்ரதஸ்தே ॥ 133 ।

(ப-ரை) இதி-இந்த ப்ரகாரம், ஸம்ப்ருதவீரஸப்ததந்து: வீரயாகத்தை முடித்துக்கொண்டவரும், க்ருதிநா-தன்யரான, தர்மபுவா- தர்மபுத்ரரால், க்ருதாநுயாத்ர: - பின் தொடரப் பட்டவருமான, பரமேச:-ஸர்வேச்வரன், தம்-அவரை, விநி வர்த்ய- திருப்பியனுப்பி, அக்ரஜாநுவர்த்தீ- தமையனை அநு ஸரித்தவராய், புந:- மறுபடியும், ஸ்வபுரீம்-தம் பட்டணத் திற்கு, ப்ரதஸ்தே. புறப்பட்டார்.

(தா-ம்) தர்மபுத்ரர் செய்த யாகத்துக்கு வந்தவர் தாமும் ஓர் யாகம்செய்து முடித்தார். அதுதான் யுத்தயக்ஞம். அநு யாத்ரை வந்த தர்மபுத்ரரைத் திருப்பிவிட்டு தாம் தம் தமை யனோடு அநுயாத்ரை செய்தார். தமையனுக்கு சேஷத்வ

த்தைவஹித்தார்பரமேசன். 'ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்தீ தர்மாத்மா' என்ற பரதனைப் போல் இவரும் தமையனான ராமனை அநு ஸர்த்தித்தார்.

210655

𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌧𑌿𑌰𑌸𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌖𑌿𑌲𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑌦𑌃 ।
𑌧𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌨𑌯𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌃
𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌚𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇 ॥ ௱௩௪

ஜகத்வந்த்ய: ப்ராப்தோ ஜலதிரசநாமாத்மநகரீம்
யதார்ஹம் ஸம்ஸ்ருஷ்டோ யதுபிரகிலைரர்ச்சித (பத: ।
தரித்ரீபாரஸ்ய வ்யபநயநதர்மே த்ருமததி:
மஹிஷ்யா ருக்மிண்யா மஹிதசரிதஸ்தத்ர முமுதே ॥

(பரை) ஜகத்வந்த்ய: - உலகத்தால் நமஸ்கரிக்கப்படுப வரும், ஜலதிரசனும்- ஸமுத்ரத்தை ஒட்டியாணமாய்க்கொ ண்ட, ஆத்மநகரீம்-தன் த்வாரகாநகரத்தை, ப்ராப்த:-அடை ந்தவராய், அகிலைர்யதுபி: - எல்லா யாதவர்களாலும், யதா ர்ஹம்- தகுந்த முறையில், ஸம்ஸ்ருஷ்ட: - கலந்தவரும், அர் ச்சிதபத: - பாதபூஜை செய்யப்பட்டவருமான கண்ணன், தரித்ரீபாரஸ்ய- பூபாரத்தின், வ்யபநயநதர்மே- போக்குவ தெனும் தர்மத்தில், த்ருதமதி: - கருத்தைச் செலுத்தினவ ராயும், மஹிஷ்யா- பட்டமஹிஷியான, ருக்மிண்யா-ருக்மிணி தேவியோடு, மஹிதசரித: - சிலாகிக்கப்பட்ட சரித்ரத்தையு டையவராகவும், முமுதே- ஸந்தோஷித்தார்.

(தா-ம்) 'ஜகத்வந்த்ய:' உலகமெலாம் பூஜிக்கவேண்டிய வரென்பதே, இந்த ராஜஸூயத்தில் முதல் மர்யாதை நிஷ்க ர்ஷத்தால் மூதலிக்கப்பட்டது. ஸர்க்கம் முடிவிலும் அந்த முக்ய விஷயத்தைக் குறிக்கிறார். பாண்டவர்கள் இவரை அர்ச்சித்தார்கள். துவாரகையில் யாதவர்கள் இவருக்கு பாத பூஜை செய்கிறார்கள். ஜலதிரசனையென்று இங்கே கடல்சூழ் ந்த துவாரகாபுரியைச் சொல்லுகிறது. பூதேவியும் ஓர் மஹிஷீ. அவள் சுமையை இறக்குவதற்கு லக்ஷ்மீதேவியான

ருக்மிணியோடு அவதாரம். 'பூபாரத்தைக் குறைப்பதற்கென்று தயை லக்ஷ்மீதாரனை ஸ்ரீநிவாஸனை அவதரிக்கச் செய்தாள்.' என்று தயாசதகம். சிசுபாலன் தாயைப் பெண்டுகொள்ள வந்தான். ருக்மிணி தாயென்பதை அவன் அறியவில்லை. யோக்யனுகித்தானிருக்கும் திருமார்பில் வந்த போது தாய் மனம் குளிர்ந்தது. சரணாகதவத்ஸலரான என் நாயகனோடு மித்ரபாவத்தையடைந்தால் பிழைக்கலாமென்று முன் அவதாரத்தில் ராவணரூபத்தில் இவனுக்குச் செய்த உபதேசம் இப்பொழுதுதான் இந்த அந்திமதசையில் பலித்தது. ஓர் க்ஷணம்ப்ரீதியை வஹித்தான். 'ருக்மிண்யா ஸஹ முமுதே' 'ருக்மிண்யா மஹிதசரித:' சிசுபால மோக்ஷணத்தை ருக்மிணி கொண்டாடினாள். கொண்டாடிய ருக்மிணியோடு தானும் அவளுமாக ஆநந்தித்தார்.

𑌅𑌲𑌘𑍁𑌭𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌧𑍈𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑌹𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌶𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍
𑌅𑌜𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ ௮௫

அலகுபிரபராதைராசரீரம் ப்ரவ்ருத்தை:
ச்ரிதமபி சிசுபாலம் ச்ருண்வதாமப்யஸஹ்யை: ।
விதிவசநியதேந வ்யாஜமாத்ரேண முஞ்சன்
அஜநி பரிஜநாநாம் சௌரிராச்வாஸபாத்ரம் ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ।

(ப-ரை) ஆசரீரம்- பிறந்தது முதல், ப்ரவ்ருத்தை:-நடந்தவைகளும், ச்ருண்வதாமபி- கேட்பவருக்கும், அஸஹ்யை: தாங்கமுடியாத, அலகுபி:- பெரிய, அபராதை: - குற்றங்களால், ச்ரிதம்- அடையப்பட்ட குற்றவாளியான, சிசுபாலமபி- சிசுபாலனைக்கூட, விதிவசநியதேந- தைவாதீனமாக வந்த, வ்யாஜமாத்ரேண- காரணத்தை (ப்ரபத்தியை)க்

கொண்டு, முஞ்சன்- மன்னித்து மோக்ஷமளித்த, சௌரி:- கண்ணன், பரிஜநாநாம்- வேலைக்காரர்களுக்கு, ஆச்வாஸ பாத்ரம் நம்பிக்கைக்கிடமாக, அஜனி- ஆனார்.

(தா-ம்) பிறந்தது முதல் வைதுகொண்டிருந்த சிசுபாலன் கடைசி காலத்தில் கண்ணனுடைய அத்புதரூபத்தை ஸேவித்து ஆத்மார்ப்பணம் செய்து அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தான். நூறு வசவுகளைப் பொறுப்பேன் என்று சிசுபாலன் தாயாருக்கு வாக்களித்த கணக்குத் தீர்ந்துவிட்டது. 'கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும் சேழ்பால்பழம் பகைவன் சிசுபாலன்' என்று திருவாய்மொழி. 'அவாச்யங்களான பல பேச்சுக்களைச் சொல்லி உன்னை நிந்திப்பார்கள். அதனிலும் மிக்க துக்கமுண்டோ' என்று கீதையில் அருளிச்செய்தான். வீரர் வில்லம்புகளைப் பொறுத்தாலும் சொல்லம்புகளைப் பொறுக்கார். அவைகளை வெகு காலமாகப் பொறுத்ததோடு இப்பொழுதும் அவன் செய்த ப்ரபத்தியால் அடியோடு அக்குற்றங்களைத் தள்ளி சிசுபாலனைக் கைக்கொண்டான் கண்ணன். இது பார்த்த கண்ணன் பரிஜனங்கள் நமக்குத் தவறுகள் நேர்ந்தாலும் பொறுத்துக் கண்ணன் காப்பாற்றுவானென்று நம்பினார்கள். இவனே நமக்கு முக்தியளிப்பவனென்றுமறிந்தார்கள். இவர்கள் பயம் நீங்கி நம்பிய பொழுதுதான் கண்ணன் தாம் பிறந்ததாக நினைத்தாரென்று 'அஜனி' என்பதால் வ்யஞ்ஜனம்செய்யும் அழகு ரஸிக்கத்தகுந்தது. அவதாரம் ஸார்த்தமாயிற்றென்று திருவுள்ளம்.

இப்படி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹமும் ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ருமான ஸ்ரீவேங்கடநாதரெனும்
ஸ்ரீவேதாந்தவாசிரியரின் க்ரந்தங்களில்
ஸ்ரீயாதவாப்யுதயமென்னும் மஹாகாவ்யத்தில்
மதத்ரயபண்டிதர் ஸ்ரீமான் A.V, கோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த சிசுபாலவதமென்னும்
15வது ஸர்க்கத்தின்தமிழுரை முற்றிற்று.

देशिकमणिशतकम् ॥

(திருங்கட்டூர் S. N. ஸ்ரீராமதேசிக சிரோமணி)

(अनुवृत्तम्)

अथ चरित्रपद्धतिः ।

श्रीकाञ्चीनगरे विशुद्धहृदयैस्सद्भिस्सदा सेविते पुण्यैपूत्तमपत्तनेष्वनुपमं स्थानं स्थिते शोभने । तूप्पुल् नाम्नि वरे तपःप्रभृतिभिश्शुद्धेऽग्रहारेऽमले विश्वामित्रकुले सुजातमनिशं श्रीवेङ्कटेशं नुमः ॥ १ ॥ वर्षे वैभवनाम्नि भाद्रपदमित्याख्यातमासि स्वयं श्रोणायां वृषभाद्रिनाथकृपया लोकोपकारेच्छया । तद्धण्टांशमवाप्य जातमनघं तोताद्रिनाम्न्यां गुरुं शुद्धानन्तगुरूत्तमात् गुणगणश्लाघ्यं भजे देशिकम् ॥ २ ॥ बालःसन्नपि पञ्चमे वयसि खल्वात्रेयरामानुजाचार्यैर्मातुलसत्तमैःसह तदा व्याख्यानगोष्ठीं गतः । वात्स्यश्रीवरदार्यसद्गुरुमणेस्तत्रोदितं संशयं पाठारम्भविधावपोह्य'गुरुणा यो लालितस्तं भजे ॥ ३ ॥ शास्त्रीयैर्विधिभिः स्वतातचरणैः सुष्ठूपनीतस्ततो वेदानङ्गसमन्वितान् घनजटावर्णक्रमैः संयुतान् । सर्वान् सम्यगधीत्य वात्स्यवरदाचार्याद्दयाशेवधेः प्राप्तज्ञानमशेषशास्त्रनिचये प्रापत्स्वयं मातुलम् ॥ ४ ॥ काञ्च्यामेव तु मातुलस्य सविधे भक्त्येतिहासादिकं न्यायव्याकृतिसाङ्ख्ययोगमुखसच्छास्त्राणि वाह्यान्यपि । ज्ञात्वा वैष्णवचिह्नशोभिततनुः ग्रन्थांश्च भाष्यादिकान् श्रीमान् विंशतिवत्सरे दृढतरं योऽध्यैष्ट तं संश्रये ॥ ५ ॥ आचार्यादथ मातुलादनुपमाः सर्वाः कलाः प्राप्य योह्युद्वा चोत्तमवंशजां शुभगुणां कन्यां गृहस्थो भवन् । मन्दं गारुडमेत्य सद्गुरुमणेरात्रेयरामानुजात् श्रीहस्तीश्वरपादपद्मयुगलध्याने स्थितस्तं भजे ॥ ६ ॥ नीत्वा विंशतिवत्सरानिह ततस्तार्क्ष्येन सम्भावितो गत्वा श्रीयुतपन्नगाधिपपुरीं मन्त्रं तु हयाननम् । तार्क्ष्यात्प्राप्य हयाननार्पितसुधापानेन धीसम्पदं लब्ध्वा तत्र तयोः स्तुतिं व्यरचयद्यस्तं भजे

सद्गुरुम् ॥ ७ ॥ तत्रासन्नविरोधिचोदितसुधाकारेण विद्वेषिणा कुर्यास्त्वं यदि कूपमार्जवयुतं युज्येत भोस्ते तदा । वैचक्षण्यमितीरितः सुमहितं बध्वा च कूपं गृहे योऽसौ सन्नतगर्वगन्धमकरोत्तं देशिकेन्द्रं भजे ॥ ८ ॥ श्रीनागेन्द्रपुरे हयाननयुते स्थित्वा बहून् वत्सरान् कृत्वा स्तोत्रपरांस्तथा बहुविधान् ग्रन्थान् ततः प्रस्थितः । गत्वा गोपपुरीं सुपावनतमां यो देहलीशं नमःकर्मीकृत्य चकार तत्स्तुतिमपि श्रेष्ठं गुरुं तं श्रये ॥ ९ ॥ तस्माज्जन्मभुवं समेत्य भवने शिष्यान्समध्यापयन् तत्रस्थं करिनाथमष्टभुजगं दीपप्रकाशं तथा । श्रीमानेष यथोक्तकारिनरसिंहादींश्च भक्त्युज्ज्वलश्लोकैः यः स्तुतिभाजनं गुरुवरं तं नौमि नाथं मम ॥ १० ॥ पश्चाज्जन्मभुवं विहाय घटिकाक्षेत्रे नृसिंहं मुदा नत्वा स्वर्णमुखीति विश्रुतनदीस्नानेन पूतस्ततः । स्तुत्वा श्रीपदपत्तनप्रभुवरं गोविन्दराजं ततः श्रीशेषाचलसानुभागविलसच्चक्राख्यतीर्थे सुखम् ॥ ११ ॥ स्नात्वा शुद्धमनाः वृषाचलमुखानारुह्य सप्ताचलान् तत्र श्वेतवराहपूर्वमखिलान् रामानुजार्यं तथा । स्तुत्वा श्रीवृषभाद्रिनाथसविधे कृत्वा दयायाः स्तुतिं पश्चादुत्तरदिव्यदेशमनसं श्रीवेङ्कटेशं भजे ॥ १२ ॥ प्रस्थाय स्वकबाल्यकालसुहृदं सन्न्यस्य यातां गतं विद्यारण्यमुनिं तु बुक्कणपुरप्रान्तस्थदेवालयं । सम्भाष्योत्तरदेशपुण्यनगरीः काशीगयाद्वारकाऽयोध्यादीः समवेक्ष्य जन्मभुवनं प्रत्यागतं संश्रये ॥ १३ ॥ विद्यापत्तनराजवल्लभपदं प्राप्य स्थिरं तिष्ठता विद्यारण्यसुहृद्वरेण नृपतेर्वित्तार्पणार्थं स्वयम् । आहूतोऽप्यसकृत् धनं तृणसमं विज्ञाय तस्मै च यः श्लोकान् पञ्च विरक्तिबोधनपरान् संप्रैषयन्नौमि तम् ॥ १४ ॥ श्रीरङ्गे परवादिभिः कलुषितं रामानुजीयं मतं लोके स्थापयितुं पुनः स्थिरमहो सेनापतेराज्ञया । गत्वा रङ्गमनन्तशायिनमसौ नत्वा च पाषण्डिनं जित्वादौ शतदूषणीं व्यरचयत्तं भजे देशिकम् ॥ १५ ॥ श्रीरङ्गे परपक्षखण्डनपराः श्रीन्यायसिद्धाञ्जनधीवादिभयखण्डनादिमत्कृतीरन्याः स्तुतीश्चपराः । श्रीनीलास्तुतिभूस्तुतीत्यभिहिता रम्याः शुभाः कुर्वते रङ्गेशात् श्रुतिशेखरार्यपदवीभाजे नमो नः सदा ॥ १६ ॥

(अनुवर्ति)

எனது இன்பக் கனவு

(ஸ்ரீமதி ராஜலக்ஷ்மி, மாதவய்யங்கார்.)

(தொடர்ச்சி.)

ஆச்சர்யக்காக்ஷியைக்காட்ட எண்ணுகிறேன். என்னைப்பின் தொடர்ந்து வருவாய்' என ஆக்ஞாபித்தார். என்னால் நம்ப முடியவில்லை. சற்றுத்தயங்கி இது என்ன விந்தை? பஞ்சபூதங்களால் அமைக்கப்பட்ட இவ்வுடலுடனிருக்கும் என்னால் எவ்விதம் அமரர் உலகை அடையக்கூடும்? பாமரஸ்த்ரீக்கும் அப் பாக்கியம் கிட்டுமோ? என விக்ஞாபித்தேன்.

ஆசார்யன் கொஞ்சம் நகைத்து 'ஆக்ஷேபஸமாதானங்கள் இருக்கட்டும். உனக்கென்ன அதைப்பற்றிய கவலை? என்னை மெய்யன்புடன் அடைக்கலமடைந்தவர்களை சீர்திருத்தும் பொறுப்பு என்னைச்சேர்ந்தது. அதற்குறிய திவ்ய சக்தியை எம்பெருமான் அளிப்பார் புறப்படு' என்றார்.

என்ன சொல்வேன்! ஆசார்யோத்தமன் ஸமீபமடைந்தவுடன் அவர் திவ்ய சக்தி காற்றிலும் கடியவேகமாய் அந்தரத்தில் என்னை இழுத்துச்சென்றது. திடீரென மின்னலை மீறும் ப்ரகாசம் தென்பட்டது. அதன் மத்தியில் திவ்ய புருஷர்கள் இருவர் தோன்றினர்.

இவர்களைப்பார்த்தாயா? இத்தேவர்களை யாரென எண்ணுகிறாய்? என் வினவினார் ஸ்ரீமதாசார்யன். அவர் சாந்தம் ததும்பும் திருமுகத்தைக் கண்டதும் பயம் பறந்தோடியது. பக்தியும், சலுகையும் தலையெடுத்தது. இதோ வீணாநாதமும் தன்கண்டமும்ஒன்றுசேர அமிர்ததாரையைப்போல் பகவத்கல்யாணகுணங்களைக்கானம் செய்துகொண்டு செல்லும் முனிவரை நாரதபகவானென்றெண்ணுகிறேன். பக்கத்தில் செல்லும் தேவன் யாரோ விளங்கவில்லை என மொழிந்தேன்.

இவன் தேவேந்திரனுக்கு உயிர்த்தோழனும் ஸாரதியுமாகிய மாதலி என்பவன். இவனுக்குக் குணகேசி என்னும் அருமைப்புதல்வி ஒருவள் உண்டு. அவள் ரூபலாவண்யத்தில் ஊர்வசியையும் மீறியவள். சிறந்த குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவள். அவளுக்குத்தக்க வரன் தேவலோகத்தில் கிடைக்கவில்லை. பாதாளலோகம் சென்று தேடுவதின் பொருட்டுப்

புறப்பட்டான் மாதலி. அவனை மார்க்கத்தில் ஸந்தித்த நாரத முனிவரும் சரணாகத வத்ஸலன் கருணையைக்கண்டு களிப்புறும் பாக்கியம் கிட்டியதே என்று கூடச் செல்லுகிறார். நாமும் அவர்களைப் பின் தொடர்வோம் என்றருளிச் செய்தார்.

அவர்கள் முதலில் வருணலோகம் சென்றார்கள். உசித ப்ரகாரம் பூஜித்தான் அவ்வரசன். என்ன ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்!! எங்கும் பளபளவென மின்னும் ஆயுதங்கள். ஒரு பெரிய தங்கக்குடை அதிலிருந்து மழை பொழிந்துகொண்டே இருந்தது. அவ்விடமிருந்து மற்றொரு லோகம். அங்கு ஜ்வலிக்கும் அக்னி பகவான். ஒருபுரம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தேவாமிர்தம், சந்திரனால் வாரி இறைக்கப்படும் அமிர்த கிரணங்கள், கருட லோகத்தில் அனேக விதமாகிய ஸ்வர்ண பக்ஷிகள். ரஸாதலத்தில் காமதேனு. அதின் பால் வெள்ளமிட்டோடும் திருப்பாற்கடல். முடிவில்போகவதி என்னும் நாகலோகம். எங்கும் ஸூரியப்ரகாசத்தை திரஸ்கரிக்கும் நாகரத்தினங்கள். மந்தரகிரிக்குக் கயிறாகிய வாஸுகி என்னும் ஸர்ப்ப ச்ரேஷ்டன், ஆயிரம் முடிகளையுடைய பரம புருஷன் படுக்கையாகிய ஆதிசேஷன் என்னும் நாகவர்யன் முதலிய அதிசய காக்ஷிகளை உத்ஸாஹம், ஆனந்தம் உள்ளடங்காமல் மலர்ந்த கண்களால் கண்டேன்.

மாதலிக்கு அவ்விடம் மருமகன் கிடைத்தான். ஸௌந்தர்யம், தைர்யம், யௌவனம், ஸத்குணம் இவைகளால் விளங்கும் ஸுமுகனென்னும் நாகச்ரேஷ்டனைத் தன் புதல்விக்குத் தக்க வரனாகத் தேர்ந்தெடுத்தான். நாரத பகவான் ஆர்யகனென்னும் அப் பையன் பிதாமஹரைப் பேரனுக்கு குணகேசியைக் கொள்ளுமாறு சிபார்சு செய்தார்.

இச் சுபச்செய்தியைக்கேட்ட ஆர்யகன் ஆனந்தமடையவில்லை. அவன் முகத்தில் கவலையும் துக்கமும் ப்ரதிபலித்தது. அவன் வருத்தத்துடன் 'ஐயோ' அவ்விளைஞனைப்பார்த்து மோஹித்து மோசம் போகாதீர்கள். அவன் ஆயுள் குறுகியுளது. சென்ற மாதம் கருடன் அவன் தந்தையைப்புசித்தான். இவனுக்கு வரும் மாதம் கெடுவைத்துச் சென்றிருக்கிறான். பக்ஷிராஜன் பலவான்தான். பிடித்த உறுதியை ஒருக்காலும் கைவிடான். ஆயுளை இழந்தவனுக்கு கன்னிகையைக் கொடுப்பாருமுண்டோ? போய்வாருங்கள். அழகும் குணமுமுடைய பெண்மணியை மருமகளாகக் கொள்ளும் பாக்கியம் எனக்கில்லையே என்றான். மஹா மேதாவியாகிய மாதலி பிடித்த பிடியை விடவில்லை. நான் மனதினால் இவனே என் மருமகன் என வரித்து விட்டேன் இச் சிறுவன் தீர்க்காயுளை அடையும் வண்ணம் முயற்சிசெய்கிறேன். கருடபாகவானை எவ்விதமாகிலும் ஸமாதானம் செய்யும் உபாயம் தேடுவேன். உன் பௌத்திரனின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டு அவனை எங்களுடன் அனுப்பக் கடவாய் என்று வேண்டினான்.

பாட்டனார் பார்த்தார். எவ்விதமாகிலும் குழந்தை பிழைத்தால்போதும். மஹான்களுக்கு துர்பலமாகியது ஒன்று உண்டோ, என்றெண்ணி ஸுமுகனைச் செல்லுமாறு அனுமதியளித்தார். அடுத்த க்ஷணம் மூவரும் இந்திரலோகமடைந்தனர். அமராவதியின் ஆச்சர்யக்காக்ஷியும், முன் கண்ட மற்ற உலகங்களின் அதிசயமும் ஒரு பொருளாகத்தோன்றவில்லை. அவ்விடம் ஸேவித்த அற்புதஸேவை. இந்தீவர தளச்யாமளன், புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரன், கமலபத்ராக்ஷன். நான்கு திருத்தோள்களிலும் சங்கம், சக்ரம், சார்ங்கம், கத்தி முதலிய திவ்யாயுதங்கள் விளங்கத் திருமார்பில் வனமாலையாகிற ஊஞ்சலில் திருமங்கை திகழ, அவ்வனனைக்குத்திருவிளக்காய் கௌஸ்துபரத்னம் ஜ்வலிக்க, புருஷோத்தமன் திவ்ய ஸேவை ஸாதித்தார். ஸதாசார்யனனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரமாகிய என் பாக்கியந்தானென்ன? இன்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கினேன். நாரதபகவான் பக்தி பரவசராய்:

எப்பொழுதும்தானாய் மரகதக்குன்ற மொக்கும்
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதங் கைகமலம்
எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழிதொறும்
அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் ஆராவமுதமே.

என்று பல திவ்ய ஸ்துதிகளால் கானம் செய்தார். வாஸவன் உடனே எழுந்திருந்து முனிவரையும், மாதலியையும், உசிதப்ரகாரம் பூஜித்து நல்வரவேற்றான். பிறகு இந்திர ஸாரதி தங்கள் வரலாறைக்கூறுமாறு தேவரிஷியை ப்ரார்த்தித்தான். அவர் அதிக விஸ்தாரமும், அதிக சுருக்கமுமின்றி ஸுமுகன் விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்து அவ்வாலிபனுக்கு தீர்க்காயுளைக் கொடுக்குமாறு சிபார்சு செய்தார். மாதலி,

ஸுமுகன் இருவரும் மஹேந்திரன், மஹாவிஷ்ணு, முனிவர், மூவரையும் நமஸ்கரித்தார்கள். அமரர்கோன் வாயை அசைக்கவேயில்லை. கருடபகவான் பராக்ரமத்தை சிந்தித்து நடுநடுங்கினான். வேண்டாமப்பா பலவானுடன் விரோதம் எனத் தாழ்ந்த குரலில் கூறினான். அத்தருணம் புருஷோத்தமன் 'என்ன! இந்திரா, நீ இவ்விதம் அஞ்சுவது தகுதியன்று. நீ மூவுலகிற்கும் அதிபதி. உன்ப்ரஜைகளில் ஒருவனாகிய கருடன் உன் உத்தரவுப்பிரகாரம் ஆசரிக்கத்தவறுவானா? அல்லது அவன் எதிர்த்தால் அடக்கும் திறமை உனக்கில்லையா? உன் வல்லமையும், வஜ்ராயுதத்தின் மஹிமையும் மறந்தாயா? சரணாகதன் உயிரை தன் ப்ராணனைக்கொடுத்தாகிலும் காப்பாற்றவேண்டுமென்பதை அறியாயா? ஸுமுகனுக்கு உயிரையளித்து விவாஹத்தைச்செய்துவை. தேவரிஷியின் வேண்டுகோளை மருதளிப்பது ந்யாயமன்று' என்றார். பகவான் வார்த்தைகளைக் கேட்ட இந்திரன் 'ப்ரபுவே எனக்கு அணுவளவும் சக்தி கிடையாது. பக்ஷிராஜனை ஜெயிக்கும் திறமை என் வஜ்ராயுதத்திற்கும் இல்லை. தேவரீர் ரக்ஷித்தருளுவீர் என்னும்தைரியத்தினால்அவனுக்கு தீர்க்காயுள் அளிக்கிறேன்' என விண்ணப்பம் செய்தான்.

அசைச்செவியுற்ற ஸுமுகன், மாதலி, முனிவர் மூவரும் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. அப்பொழுதே குணகேசிக்கும், ஸுமுகனுக்கும் வெகுவிமர்சையாய் விவாஹம் நிறைவேறியது.

திடீரென் பர்வதங்களைப் பறக்கடிக்கும் பெருங்காற்று கிளம்பியது. நக்ஷத்திரங்கள் சொக்கட்டான் காய்கள்போல் சிதறின. கிழக்கிலும் மேற்கிலுமிருந்த சந்திர சூரியர்களை அந்தரத்தின் நடுவில்ஒன்று கூடினர். மேகங்கள் பந்துக்கள்போல் குதித்தன. இது என்ன ஆபத்து என்றனைவரும் அஞ்சிநடுங்கினர். பயங்கரமாகிய கோரைப்பற்களும், புருவநெறிப்பும், கூர்மையாகிய மூக்கும், சுழலும் கண்களும், ஸுவர்ண இரக்கைகளுமுடையகருடாழ்வான் பூமி ஆகாசங்களைக்கலக்குமாறு செய்துகொண்டுவந்துசேர்ந்தார். 'தேவேந்திரா! என்ன அநியாயம் செய்தாய்? என் பகைவனுக்கு ஆயுள் அபிவிருத்தியாகும் பொருட்டு வரமளித்தாய். அது என்ன விளையாட்டுச் செய்

கையா? பிரமதேவன் ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் இயற்கையாகவே ஆஹாரத்தைப் படைத்திருக்கிறார். என் ஆகாரம் ஸர்ப்பமென்பதை அறியாயா? த்ரிலோகாதிபதி என்னும் கர்வத்தினாலல்லவோ என்னை அவமதித்தாய்? என் பராக்ரமத்தை மறந்தாயா? அஷ்டதிக்பாலர்களையும் ஜெயித்து அமிர்தம் கொண்டுபோனபொழுது உன் வஜ்ராயுதம் என்னை என்ன செய்தது? எனதன்னையைக் கபடத்தினால் அடிமையாகச்செய்த ஸர்ப்பங்களுக்கா அபயமளிப்பது? வெகு நன்று' என துந்துபி வாத்தியம்போல் கர்ஜித்தார். கருடனைக்கண்ட ஸுமுகன் துர்முகனானான். ஸப்தநாடியும் ஒடுங்கி அஞ்சி நடுங்கினான். மிகவும் புத்திசாலியாகிய அவன் தேவதேகத்தை விட்டு தனதியற்கையாகிய ஸர்ப்ப சரீரத்தைத் தரித்தான். அதிசீக்ரத்தில் ஸர்வலோகசரண்யனாகிய பரமபுருஷன் பாதபீடத்தைச்சுற்றிக்கொண்டு சரணாகதி செய்தான். அஞ்சாதே என்று அபயமளித்தார் அச்சுதன்.

இந்திரன் பொருமையைத் தாங்கி 'அப்பா பக்ஷீந்திரா! என்மேல் ஏன் கடுஞ்சினம் கொள்கிறாய்? என் செய்கை ஒன்றுமில்லை. உன் ப்ரபுவின் உத்தரவுப்படி வரமளித்தேன். இதோ ஸர்ப்பச்சிறுவன் எம்பெருமானைச் சரணமடைந்திருக்கிறான். அவர் அபயப்ரதானம் செய்துள்ளார். அவரிடம் போய் முறையிட்டுக்கொள்வாய்' என்றான்.

பகவான் ஸமீபம் சென்றார் பெரியதிருவடி. 'ஐயோ என் கௌரவமும், பராக்கிரமமும், தைர்யமும், வீர்யமும் ஸகலமும் பயனற்றுப்போயினவே. ஸகல லோகங்களையும் தரிக்கும் தேவரீரை நாச்சிமார்களுடன் அல்ப ஆயாஸமுமின்றி சுமக்கும் என் பலத்தை அறியீரா? தேவரீர் அஸுரர்களுடன் போர்புரிந்தகாலத்தில் கணக்கற்ற அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்தேனே. ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வான் முதலையினால் சிறைப்பட்டுக் கதறிய தருணம் நான் கடும்வேகமாய் தேவரீரை வஹித்துச் செல்லவில்லையோ? ஸ்ரீராமாவதாரத்தில், தேவரீரும், இளைய பெருமாளும் நாகாஸ்திரத்தினால் கட்டுண்டு அறிவிழந்தபோது நான் வந்துதவவில்லையோ. ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரத்தில் தேவரீர் கிரீடத்தை அபஹரித்துச்சென்ற அஸுரனைவென்று வைர முடியைக்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிவித்ததை மறந்தீரோ? ஆதலால் தேவரீரைவிட நான் பலசாலி என்பதைச் சற்று ஆலோசியும். என் ஆஹாரத்தை விடுவது நலம்' எனப் பதட்டமாய் மொழிந்தார்.

பகவான் மதிமுகத்தில் மந்தஹாஸம் தவிழ்ந்தது. அப்பா கருடா, நீதான் பலசாலி, நான் துர்பலனென்பது உண்மை. உன் தற்புகழ்ச்சியும் ச்லாக்யம். அது இருக்கட்டும். நம் பலாபலத்தை நேரில் பரீக்ஷை செய்துபார்த்தால் உத்தம மல்லவா, என்றருளிச்செய்தவண்ணம் தனது வலதுகர கமலத்தை தன் தாஸன் தோளில் மெதுவாய் வைத்தார். உடனே கருடாழ்வார் சோர்ந்து அறிவிழந்து விழுந்தார். அவர் அஹம்பாவம் அடங்கி தீனதசையை அடைந்தார். ஆச்ரித வத்ஸலனாகிய அச்சுதன், தன் பரிபூர்ண பாரத்தையும் அவன் மேல் வைக்காமல் திருக்கரத்தை எடுத்தார். பக்ஷிராஜன் பகவான் அடிபணிந்து மனமுருகித் துதித்தான். தன் பெருங் குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு வேண்டினான்.

புருஷோத்தமன் அன்புடன் அவனைநோக்கி 'வைனதேயா, எனக்கு தாஸனும், நண்பனும், வாஹனமும், ஆஸனமும், கொடியும் ஆகிய உனக்கு ஏன் இத்தகைய கர்வம் மேலிட்டது. வேதமயனாகிய உன்னையும் அஹங்காரமமகாரங்கள் விட வில்லையே? இது மிகவும் ஆச்சர்யம். இனிமேல் இந்திரியங் களுக்கு வசமாகாதே சரணாகதனாகிய ஸுமுகனுடன் ஸ்நேக மாய் இருக்கக்கடவாய்' என்று அவனைத்தன் திருக்கட்டை விரலால் தூக்கி பெரிய திருவடி மார்பின்மேல் எறிந்தார். உடனே இருவரும் உயிர்த்தோழர்களானார்கள் என்றார் ஆசார்யன். என்னையறியாமல் ஆச்சர்யம், ஆச்சர்யம். நித்ய ஸூரிகளையும். அஹங்கார, மமகாரங்கள் துன்புறுத்துகின் றனவே' என்றேன். இதைக்கேட்ட எனது ஆசார்யன், 'பார்த்தாயா கருடகர்வ பங்கத்தை ஆடிக்காற்றில் அமிக்குழவி பறக்கும்போது இலவம்பஞ்சு எனக்கென்ன கதி என்றதாம்' என்பதுபோல் உளது உன்னுடைய முறையீடு. இருந்தா லும் கூடியவரை அவைகளை அடக்க முயற்சிசெய்யவேண்டும். இத்திவ்ய சரித்திரத்தையே நம்மாழ்வார்

> விண்ணுளார் பெருமார்க்கடிமை செய்வாரையும் செறும்
> ஐம்புலனிவை
> மண்ணுளென்னைப் பெற்றால் என்செய்யா. மற்றுநீயும்
> விட்டால்
> [illegible]ளாய்! கவிதன்னுளாய்! பத்தியினுளாய்!
> [illegible]பரமீசனே—வந்தென்
> கண்[illegible]! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்று
> சொ[illegible]லாயே.

என்று கல்லும் [illegible]யும் வண்ணம் மனமுருகிப்பாடினார்.

தமிழ்நாடு அர[illegible]
2/0855

அக்ஞானகந்தமற்ற ஆழ்வார் இந்திரியங்களை அடக்கி ஆளும் திறமையின்றித் தவிக்கவில்லை. மண்ணுலகில் ப்ராகிருத சரீரத்துடன் வஸிப்பவர்கள் இந்திரியங்களுக்கும் அஹங்காரமமகாரங்களுக்கும் வசமாகாமல் இருப்பது அஸாத்தியம். அதைத் தடுக்க உபாயம், தான்அருளிச்செய்த திரு வாய்மொழியை பக்தியுடன் அனுஸந்தித்தால் கூடியவரை அவைகளை வெல்லலாம் என்றுபதேசித்தார். ஆதலால் பாமர உலகத்தின் பிணிக்குத் திருவாய்மொழியே திவ்யௌஷதம்.

எனது ஆசார்யன் உபதேசித்த பாசுரத்தைவைத்தகண் இமைக்காமல் அதிலேயே நட்டமனதுடன்கேட்டேன். அவர் திருவடித்தாமரைகளில் அநேக முறைவணங்கி எழுந்து பேதையாகிய அடியாளிடம் ஆசார்யவர்யருக்குள்ள கிருபை யை எவ்விதம் கொண்டாடுவேன். ஜன்மாந்தரவாஸனை யால் அடிக்கடி அல்ப விஷயங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் எனது மனதை அடக்கி பகவத் விஷயத்தின் பரிமளத்தை அறியு மாறு பழக்கும் ப்ரபுவே, என்னை ஆண்டவனே தாழ்ந்த குலத்தில் உதித்த மஹாபாக்யவதியாகிய சபரி ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தினால் பகவத் கிருபைக்குப் பாத்ரமாய் நித்யா னந்தத்தை அடைந்ததுபோல் அல்ப ஸ்திரீயாகிய அடியாளை யும் ரக்ஷித்த ஆசார்யவள்ளலே' என்று விக்ஞாபித்தேன். திடீரென திவ்ய ஒளி மறைந்தது எங்கும் காரிருள் சூழ்ந்தது. கண் விழித்தேன். இன்பக்கனவை எண்ணி எண்ணி உள்ளம் பூரித்தேன்.

நடிகர்களின் விபரம்.

ஸூத்ரதாரன், மஹாமோஹன்	T-T கோபாலாசாரியர்
விவேகன்	K.S. நாராயணாசாரியர், B.A.L.T.
வ்யவஸாயன், தர்க்கன், ஸங்கல்பன்	P. R. வைகுண்டாசாரியர்
காமன், தும்புரு	R வெங்கடாசாரியர், B. A.
வஸந்தன், கர்வன்	T. R. ரங்காசாரியர்
டம்பன், ராகன்	S. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார். B. A., ப்லீடர்
த்வேஷன், லோபன்	K. ராஜகோபாலாசாரியர்
ஆசார்யர், க்ரோதன்	M. S. க்ருஷ்ணமாசாரியர் B.A.,B.L.
சிஷ்யர்	ஸ்ரீராமதேசிக சிரோமணி
ஸம்ஸ்காரன், தூதன்	T. K. பானு
நடி, ஸுமதி	S. T. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் M.A. வித்வான் L.T.
விஷ்ணு பக்தி, துர்மதி, வஞ்சனை,	N. ஆராவமுதாசாரியர்
ரதி, அஸூயை, விசாரணை, நாரதர்	R. K. V. ராகவன்
முதிதா, ச்ரத்தா, த்ருஷ்ணை	V. சேஷாத்ரி

7-வது லேசு குதிரைப்படை.

(7th Light Cavalry)

—:o:—

எல்லோராலும் விசேஷமாகப் பாராட்டப்பெறும் முறையில் தாராள நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட ஐந்து கவசக் கார் களுக்காகவும் (Armoured Cars), பத்தொன்பது கவசத்தூக்கிகளுக்காகவும் (Armoured Carriers) பல சிறப்பட்டபடைகளின் சார்பாக என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தெரிவிக்க எழுதுவது எனக்கு அதிக கௌரவமாயிருக்கிறது.

'மதராஸ் குதிரைப்படை' என்று மதராஸ் ஸேனையில் முதலில் இருந்து இப்பொழுது சென்னை குதிரைப்படை என்று பட்டம்பெற்றது அதிகப் பெருமையாய் இருக்கிறது. இப்பொழுது தங்களுடைய தாராள நன்கொடையால் எங்களுடைய ஸகலவிதமான பழய சம்பந்தங்களும் ஞாபகங்களும் புதிய பலம் பெற்று விளங்குவதோடு இந்தக் கவசங்கள் இனி சென்னை மாகாணத்துச் சில வகுப்பாளர்கள் பெயரால் பெருமதிப்போடு நல்ல தொண்டில் ஈடுபடும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

படைத்தலைவர்.

ஸம்ரக்ஷிணீ ஸம்ரக்ஷணம்.

ஸம்ரக்ஷிணீ ஸம்ரக்ஷகர்கள் ஸன்னிதியில் விநயத்துடன் செய்யும் விக்ஞாபனம். நம் ஸம்ரக்ஷிணிக்கு ஐந்தாவது வயது இந்த ஸஞ்சிகையோடு பூர்த்தியாகின்றது. வருஷம் முடிவதால் அடிக்கடி அறிவித்தும் அனுப்பாதவருக்கு இஸ்ஸஞ்சிகை வி. பி. யில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் வி. பி யைத்திருப்பிவிட்டால் சந்தா பாக்கி ஜரித்துவிடும் என்று நினைப்பது மிகத் தவறாகும். ஏனெனில் ரீம் ஒன்று ரூ 1½ விலையுள்ள ரப் பேப்பர் இப்போது ரூ 20 விலையாகின்றது. முன்பு மாதம் ரூ 25ல் முடிந்த ஸம்ரக்ஷிணீ இம்மாதத்தில் ரூ 125ல் முடிகின்றது. ஆகையால் இது ஸமயம் ஸ்ரீதேசிகாபிமானிகள் தயவுசெய்து முன்னிலும் மிக்க உதவி செய்யவேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

ஸம்பாதகர்.

ப்ரசுரித்தது:- பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், தில்லஸ்தானம். B.O
(via) திருவையாறு.
அச்சிட்டது:- S விஜயராகவன், ஸ்ரீநிவாஸ பிரஸ், திருவையாறு.